

290. Ved Bækken jeg sidder den milde Sommerdag.

(Pigens Sang ved Bækken.)

Carl Helsted.

Andantino quasi Allegretto.

p *mf*
1. Ved Bæk-ken jeg sid-der den

pp
mil-de Sommer-dag; jeg hø-rer Fugle - kvid-der alt un-der Bø-ge - tag,

rit. 1. 2. 3.
- Men Jæ-ge-ren gaar ej gennem Sko-ven.

4. *poco più lento*
4. End Fug-le-ne sjun-ge og Bækkens Vo-ver gaa. Smaa-fug-le-ne er

p *rall.* *pp* *Lento*
un - ge. men mi-ne Lok-ker graa. Og Jæ-ge-ren gaar

p
al-drig gennem Sko-ven.

2. Paa Stien jeg venter, naar Solen gaar til Ro.
Ved alle Skovens Stænter jeg skifter mine Sko.
Men Jægeren gaar ej over Stænte.

3. Ved Bækken han tog mig i Haanden med stor Lyst.
Ved Stænterne han drog mig saa kjærligt til sit Bryst.
Men siden sad jeg ene ved Bækken.

4. End Fuglene de sjunge, og Bækkens Vover gaa.
Smaafluglene er unge, men mine Lokker graa.
Og Jægeren gaar aldrig gennem Skoven.

B. S. Ingemann.